

קלד מ- 12.10.24

זה התחיל מזמן, בטרם זמן – והנה, הגענו לכאן

עברית שמהלכת שולל

- למה הולמת מהלומה?
- בכי-מה או בכי מר?
- אם יש אי-שם, יש גם אי-פה. השאלה היא איפה?
- למה הדמיות שבין תאום לתהום?
- כמה טוב שהאבדון אבד.
- גודל האדישות כגודל עדשה.
- אף על פיכן; וגם לכם יש אף מעל פיכם.
- נזלת קצת דוחה ויותר מביכה. נקרא לה "חרי-אף".
- האם יש שכל לסכל?
- לעתים, כשמסכלים דברים, בשיירים סוקלים מי שנשארים.
- כל פעם שאני פוגש מלט, אני ממהר להימלט.
- האמנם כל תואנה היא תאונה?
- כמה נימוסיים אנחנו כשאומרים למישהו "נא באוזן".
- זה בטוח, ששלום ואשליה תאומים.
- יש להפסיק את ה-"כל עוד". יש כבר יותר מדי.
- זה לא נכון! חיתולים לא עושים מחתולים.
- כשפועלים לאט, עושים זאת בלאט.
- ואידך, זיל גמור. הוא לא נגמר, הוא גם לא הודח. הוא נשאר כך
- מגוחך הוא לא כך ולא כך.
- בכלזאת, יש רחובות צרים.
- אם רוצים לדרוך, אז רק על המדרכת.
- אותות ואותיות אחיות.
- האמנם שם, בשמים, רק מים?
- כשמישהו ריקע ריקע, הוא שהארץ היא כדור, ולא איזה גביע.
- שלוה קיימת, רק כשה יריבים משלבים ידיים.
- האם ידעתם שידידים הם מי שהולכים יד ביד?
- כשאת מתווכחים, אל תשקיעו כוח במוח.
- מה ההבדל בין תמימות ל-תום (סוף)?
- עדיף לשאול שאלות מאשר לשאול כלי כלשהו.
- אני מעדיף לשאול מאשר לבקר שם.
- אפה אבד האבדון?
- סלח לי אדון, אבל אחרכך, אדון גם בכך.

- פגשתי שד שחולץ שד ומישהו הושמד.
- כולם יודעים למה, עדיין, נשק הוא כלי-זין.
- תינוק הוא מי שמעדיף לינוק.
- כל דבר הוא מגיפה של שום, ממש שום-דבר.
- אה, מה הקשר בין מגופה למגיפה?
- למה דווקא היום כלכך איום?
- חריץ נחרץ כשחורצים דין.
- כשמשהו נעשה כהוגן, הוא משליך שם עוגן.
- כשאומרים הבינו לא מתכוונים לאבינו
- אם כך, למה אבינו הוא גם אבינו=רצינו?
- פה, ישנו אלוהים – ובהודו ישנו וישנו.
- הודו לשם שישנה הודו.
- האמנם כלכך חמ-סין גם ב-סין?
- מי יודע איפה גרים כל הגרים?
- רק עם לועז מעז להוציא דיבה על העם שעומד להיבחר.
- לא כל בחורה ראויה לבחירה. יש גם מי שהן בכי-רע.
- מה עדיף, לשתות בבר או מפי הבאר?
- יש עננים דקים ויש עננים עבים, שמעיבים את השמש בערבים.
- ישראל ערבים זה לזה. והערבים?
- עצה של רב-ניצב: כל מארב הפנו למערב.
- שאלה בענייני הלכה, שקצת מביכה: איזה שטח מהראש צריכה לכסות כיפה?

חובשים כיפה, החל מצאת החמה מנרתיקה. כל דקה, פוחדים מחמתה. אמש, חטפתי ממנה מכת שמש. חשתי שאני מתייבש. בלי להתבושש, בערך בחמש, שתיתי תה ושיחקתי שש-בש – וחשתי איך הכאב עובר למישהו אחר. מאז, אינני מתבייש לחשוש ולכאוב ראש.

זה לא מרקם, זה ציליורם שנעשה אי-פעם